

Поштовани пријатељи, колегинице, другови и другарице,

Верујем да су вам се разна писма смучила. И мени су. Али, то је слика наше Странке данас. Волео бих да је слика другачија, али није. Такви смо какви смо, зрели да нас у једном свом комаду опише Душан Ковачевић. Или да нас Миломир Марић све заједно позове у ријалити. Нисам паметан ко би ту узео улогу Змаја од Шипова, ко Маце Дискреције, али верујем да би се гледало. Међутим, с обзиром шта смо све преживели претходних 20 година, ни то ме претерано не брине. И то ће проћи. Ако постоји критична маса људи који желе да се баве политиком и ово ћемо преживети. Зато, нека свако ради свој посао. Очекујем нова сочињења. Па докле буде трајало.

Јављам вам се, не због стања у Странци, већ зато што је ово, ако добро бројим, трећи пут да се у рђавом контексту спомиње име Александра Поповића. Дакле, није случајност! Е видите, то је велика срамота. Не за Александра Поповића, већ за оне који се против њега оглашавају. Да му спочитавају нешто у политичком смислу, не би било никаквих проблема. Због политике смо и чланови ДСС, природно је да имамо различита виђења. Иначе, то је један од људи са којим сам током две деценије најчешће улазио у спорове и полемике. И ја њему много тога замерам, а знам и он мени. Али, то је једна ствар. Постоји и друга страна медаље, Јер, ја сам увек са њим успевао да превазиђем сваки политички неспоразум. За мене, то довољно говори о Поповићу. Брука је што му се пришивају етикете које немају благе везе са истином, а само због тога што је био искрен.

